

Výstupy ze skupiny

- Chceme vyhovět přání papeže Františka.
- Shodli jsme se, že je důležité prohloubit modlitbu a vytrvat v ní.
- S několika maminkami se modlíme pravidelně růženec za naše děti. Každá doma, a přece společně. Přizvěme ostatní farníky, kohokoli, kdo by se chtěl připojit. Můžeme se modlit i za úmysly těch, kdo to potřebují.
- Kněz by měl mít možnost ve farnosti nejen dávat, ale také zde načerpat. Prohlubme vztahy s panem farářem, propojme se s ním. Zvěme ho na oběd, večeri. Zajímejme se, co se děje na vikariátních setkáních, v širší církvi.
- Dokážeme oslovit ty, kteří se objeví v kostele nově? Snažme se je oslovit, aby se mohli zapojit do místní církve a cítit se její součástí.
- Z lidí, kteří dlouhodobě navštěvují kostel, část je aktivní, část odchází hned po mši. Nečekají na naše pozvání? Shodli jsme se, že však rozumíme i těm, kteří se nechtějí zapojit, mají jinou povahu, nebo nevidí církev jako společenství. Přesto mohou být citliví, je třeba projevit o ně zájem. Jaké mohou vnímat bariéry, aby zapadli do našeho společenství?
- Chceme přitáhnout nově příchozí mladé rodiny, otevřít se pro ně. Cítíme potřebu starat se o děti a dospívající, kteří jsou ve farnosti sami, nemají společenství. Někteří mladí mají jiná společenství, např. skauta.
- Vzájemně si naslouchejme a poznávejme druhé a jejich prostřednictvím i sebe. Zkusme pozvat 1 x za měsíc na farní kávu po nedělní mši sv. Někdy ji mohou zorganizovat mladí, jindy starší nebo rodiny. Jedna farnice vždy připraví snídani pro ostatní po rorátech, mnozí hned odcházejí, na snídani nezůstanou. Jaký je důvod, nechtějí, nebo se stydí, nemají odvalu?
- Zeptejme se ve farnosti, zda by někdo mohl učit děti náboženství, a tak doplnil a časem vystřídal současné katechety. Nabídněme možnost přípravy adventního a postního snažení, také čtení při liturgii novým lektorům (Co když si někteří myslí, že už to máme nějak rozdělené a že se tedy nemohou zapojit?).
- Vytvoříme dotazník, kde každý farník může napsat, co mu chybí a co by mohl naopak nabídnout ze svých talentů a schopností pro místní církve.
- Zorganizujme společnou pouť a brigády.
- Přiblížme se církevní hierarchii – abychom byli více jedním lidem. Vnímáme církve spíše jako uzavřené. Vnímáme bolesti, chyby, které se staly a které pokrývají pohled na církve. Chtěli bychom církve jako matku.
- Do místní církve patří nejen ti, kdo chodí do kostela nebo se účastní akcí, ale i ti, kdo žijí v celém území farnosti. Pokračujme ve spolupráci s KC – pokud něco ve farnosti plánujeme, nabídněme to i lidem z venku (koncerty, sv. Martin...). Obnovit příležitostné přednášky, pořádat vycházky (nástěnka, nedělní stránka, web a fb farnosti, místní noviny).
- Rádi bychom se setkaly všechny synodální skupinky z naší farnosti společně a sdílely se navzájem.

Příběh:

Oslovovat není snadné, někteří tento dar nemáme. Jeden z nás, František, s tím však udělal dobrou zkušenost. Oslovil a zajímal se po mši o syna naší spolufarnice, který přišel do kostela

spíš výjimečně a stál stranou. Nyní, když se potkají, chlapec se na Františka vždy usměje. Oslovení druhého může být semínkem, každý strom začíná růst od semene.

Jedna naše farnice, starší paní, zvala jiné starší spolufarnice do cukrárny, udržuje s nimi telefonický kontakt.

Klíčová slova: farní společenství, církve, oslovit

Církev pro všechny

Popište stručně proces synodálního setkání.

Setkání lidí, kteří se běžně nesetkají v této sestavě, bylo to přínosné pro všechny. Vnímali jsme dobrou atmosféru a přítomnost Ducha svatého. Zazněla i kritika církve a nás farníků a nedostatek komunikace s knězem. Vzešly nové nápady, nová energie a nadšení pro život ve farnosti a církvi.